

Σάββατο 6 Απριλίου 2024

Το Πειραματικό Μουσικό Γυμνάσιο και Λύκειο Παλλήνης

Μνημονεύει Μάνο Χατζιδάκι

για τα 30 χρόνια απουσίας του

Υπό την αιγίδα της Ακαδημίας Αθηνών
Ορχήστρα και Χορωδία από μαθητές του σχολείου μας

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΜΕΓΑΡΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Πανεπιστημίου 28 & Σίνα (Ανατολική Αίθουσα)

Πειραματικό

ΜΟΥΣΙΚ@

Γυμνάσιο-Λύκειο

ΠΑΛΛΗΝΗΣ

Προλογίζουν

Μιχάλης Σταθόπουλος

Ακαδημαϊκός

Σύντομη παρουσίαση

Αλέξανδρος Γαλανόπουλος

Διευθυντής Πειραματικού Μουσικού Γυμνασίου Παλλήνης

Πρόγραμμα

‘Aria’

από την Ιονική σουίτα

Πιάνο: Κωνσταντίνος Κουτελιέρης

Μουσική προετοιμασία: Εριφύλη – Ελένη Ξένου

‘Τα Λιανοτράγουδα’

Από τον κύκλο ‘Μεγάλος Ερωτικός’ σε διασκευή για φλάουτο, βιολοντσέλλο και πιάνο.

Φλάουτο: Θάνος Πάλλης

Βιολοντσέλλο: Αγάπη Τόμα

Πιάνο: Χριστίνα Κομματά

Μουσική προετοιμασία: Αγγελική Μουρίκη, Εριφύλη – Ελένη Ξένου

Κιθαριστικό σύνολο “Αθηνά”

Διεύθυνση: Αστρινός Καραγιωργάκης, Σταύρος Κατηρτζόγλου

Χορός από το “Παραμύθι χωρίς όνομα”

Dedication (Ο κόσμος σου να είμαι εγώ)

Noble Dame (Περιμπανού)

Ορχήστρα Δωματίου Πειραματικού Γυμνασίου – Λυκείου Παλλήνης

Τρία κομμάτια από **‘Το Χαμόγελο της Τζοκόντας’**

Όταν Έρχονται τα Σύννεφα

Βραδυνή Επιστροφή

Χορός με τη Σκιά Μου

Μουσική διεύθυνση: Χρίστος Μητσάκης

Κάθε Κήπος

Από την ‘Οδό Ονείρων’

Στίχοι: Μάνος Χατζιδάκις

Τ’ Αστéρι του Βοριά

Από τη μουσική της ταινίας του Ηλία Καζάν ‘America America’.

Στίχοι: Νίκος Γκάτσος

Τραγούδι: Γιάννης Κεσίσογλου, Αριάδνη Βασιλειάδου

Πιάνο: Μαρία Σουρτζή

Μουσική προετοιμασία: Ασημίνα Μόρφη

Ορχήστρα Δωματίου και Μεικτή Χορωδία Πειραματικού Γυμνασίου – Λυκείου Παλλήνης

Από την μουσική για τους “Ορνιθες” του Αριστοφάνη.

Μετάφραση - διασκευή: Βασίλη Ρώτα

Ω καλή μου ξανθιά

Σόλο: Γιάννης Κεσίσογλου

Πάροδος (Είσοδος και επίθεση των πουλιών)

προσαρμογή για χορωδία: Δημήτρη Καρβούνη

Διεύθυνση Χορωδίας: Γιάννης Κοντίσης, Λουίζα Τσέγκα

Στην προετοιμασία της χορωδίας συμμετείχαν

Πιάνο: Ελένη Νταφέκα, Ελένη Χολέβα

Μουσική προετοιμασία: Σοφία Τζιφάκη

Μουσική διεύθυνση: Χρίστος Μητσάκης

Αντί Επιλόγου:

Ιωάννης Λυμπέρης

Διευθυντής Πειραματικού Μουσικού Λυκείου Παλλήνης

“Γεννήθηκα στις 23 Οκτώβρη του ’25, στην Ξάνθη, τη διατηρητέα, κι όχι στην άλλη την φρικτή, που χτίστηκε μεταγενέστερα απ’ τους μεταπολεμικούς της ενδοχώρας μετανάστες.

Η μητέρα μου ήταν από την Αδριανούπολη και ο πατέρας μου απ’ την Κρήτη. Με φέραν το ’31 στην Αθήνα απ’ όπου κι έλαβα την Αττική παιδεία – όταν ακόμη υπήρχε στον τόπο μας και Αττική και Παιδεία.

Είμαι λοιπόν γέννημα δυο ανθρώπων που δεν συνεργαστήκανε ποτέ, εκτός απ’ την στιγμή που αποφάσισαν την κατασκευή μου. Γι’ αυτό και περιέχω μέσα μου όλες τις δυσκολίες του Θεού και όλες τις αντιθέσεις. Όμως η αστική μου συνείδηση, μαζί με την θητεία μου την Ευρωπαϊκή, φέραν έν’ αποτέλεσμα εντυπωσιακό. Έγινα τόσο ομαλός, έτσι που οι γύρω μου να φαίνονται όλοι ανώμαλοι. Η κατοικήκη περίοδος μου συνειδητοποίησε πως δεν χρειαζόμουν τα μαθήματα της Μουσικής, γιατί με καθιστούσαν αισθηματικά ανάπηρο και ύπουλα μ’ απομάκρυναν απ’ τους αρχικούς μου στόχους που ήταν: Να διοχετευτώ, να επικοινωνήσω και να εξαφανιστώ. Γι’ αυτό και τα σταμάτησα ευθύς μετά την κατοχή – σαν ήρθε η απελευθέρωση. Δεν σπούδασα λοιπόν σε Ωδείο και συνεπώς δεν μοιάζω φυσιολογικά με μέλος του γνωστού Πανελληνίου Μουσικού Συλλόγου.

Έγραφα μουσική για το Θέατρο, για τον Κινηματογράφο και τον Χορό. Παράλληλα έγραφα πάρα πολλά τραγούδια – δύο χιλιάδες μέχρι στιγμής, – μέσ’ απ’ τα οποία ξεχωρίζω όλα όσα περιέχει αυτή μου η συναυλία.

Το 1966 βρέθηκα στην Αμερική, και επειδή χρωστούσα στην ελληνική εφορία κάπου τρισημίση εκατομμύρια δραχμές, αναγκάστηκα να κατοικήσω εκεί ώσπου να τα εξοφλήσω.

Εξόφλησα τα χρέη μου το ’72 κι επέστρεψα στην Αθήνα, για να κατασκευάσω καφενείο με το όνομα “Πολύτροπο”.

Ήρθε όμως ο τυφώνας που ονομάστηκε “Μεταπολίτευση” με τις σειρήνες των γηπέδων και των σφαιριστηρίων και τους χιλιάδες εκ των υστέρων αντιστασιακούς, που αγανακτισμένοι τραγουδούσαν τραγούδια ενάντια στη Δικτατορία, και που με αναγκάσανε να κλείσω το “Πολύτροπο”, μ’ ένα παθητικό περίπου πάλι των τρισημίση εκατομμυρίων. Μοιραίος αριθμός. Κι έτσι απ’ το ’75 αρχίζει μια διάσημη “εποχή μου” που θα την λέγαμε για να την ξεχωρίσουμε η υπαλληλική, και που με κατέστησε πάλι διάσημο σ’ όλους τους απληροφόρητους συμπατριώτες μου και σ’ όσους πίστεψαν πως ετοποθετήθηκα χαρακτηριστικά στις όποιες θέσεις της δημόσιας ζωής. Μέσα

σ’ αυτή που λέτε την περίοδο, προσπάθησα ανεπιτυχώς είν’ αλήθεια, να πραγματοποιήσω “ακριβές καφενιακές ιδέες”, πότε στην ΕΡΤ και πότε στο Υπουργείο Πολιτισμού. Και οι δυο ετούτοι οργανισμοί βαθύτατα διαβρωμένοι και σαθροί από την γέννησή τους, κατάφεραν ν’ αντισταθούν επιτυχώς ώσπου στο τέλος να με νικήσουν “κατά κράτος”. Παρ’ όλ’ αυτά μέσα σε τούτον τον καιρό, γεννήθηκε η φιλελεύθερη έννοια του ΤΡΙΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ και επιβλήθηκε σ’ ολόκληρο τον τόπο.

Και καταστάλαγμα μέχρι στιγμής του βίου μου είναι:

Α δ ι α φ ο ρ ω για την δόξα. Με φυλακίζει στα όρια που εκείνη καθορίζει κι όχι εγώ.

Π ι σ τ ε ύ στο τραγούδι που μας αποκαλύπτει κι όχι σ’ αυτό που μας διασκεδάζει και μας κολακεύει εις τας βιαίως αποκτηθείσας συνθηείας μας.

Ε π ι θ υ μ ώ να έχω πολλά χρήματα για να μπορώ να στέλνω “εις τον διάβολον” – πού λένε – κάθε εργασία που δεν με σέβεται. Το ίδιο και τους ανθρώπους.

Π ε ρ ι φ ρ ο ν ώ αυτούς που δεν στοχεύουν στην αναθεώρηση και στην πνευματική νεότητα, τους εύκολα “επώνυμους” πολιτικούς και καλλιτέχνες,

τους εφησυχασμένους συνομιλήκους την σκοτεινή και ύποπτη δημοσιογραφία την πάσα λογής χυδαιότητα καθώς και κάθε ηλίθιο του καιρού μου.

Αυτό το ρεσιτάλ είναι αποτέλεσμα πολύχρονης συνειδητής προσπάθειας και μελέτη “υψηλού πάθους”. Γι’ αυτό και το αφιερώνω στους φίλους μου.

ΜΑΝΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ
20 Μαΐου 1980”.

Οργάνωση: Metadeftero.gr σε συνεργασία με το Αυτοτελές Γραφείο Δημοσίων Σχέσεων, Εθιμοτυπίας και Πολιτιστικών Εκδηλώσεων της Ακαδημίας Αθηνών.

